

ket, maa jeg mene, at det vil være ganske urigtigt at tage dette Tilskud til Majspriserens Nedsættelse bort, thi hvis vi tog det bort, vilde Følgen blive et stærkt og efter min Opfattelse i ikke ringe Grad berettiget Krav om at faa de her i Landet betalte Priser sat op. Forholdet er jo netop dette, at en meget stor Del af Flæskeproduktionen forbruges her i Landet, og de Priser, der opnaas i Udlandet, bestemmes jo ikke paa nogen Maade af Producenterne herhjemme. Hvis Flæskeproducenterne var i Stand til selv at bestemme, hvilke Priser der skulde hjembringes dels fra det engelske og dels fra det tyske Marked, var Sagen ganske lige til, saa havde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds Ret, men vore Eksportører af Flæsk har slet ingen Indflydelse paa dette Forhold. Jeg tillader mig derfor at hævde, at det, saaledes som Forholdene er, er nødvendigt for at bevare den en Gang fastsatte Maksimalpris paa Flæsk at yde det Tilskud, som nu ydes til Majspriserens Nedsættelse. Det er ganske interessant at høre, at netop Højre nu gør sig til Talsmand for den modsatte Opfattelse, men det er ikke særlig glædeligt. (Foss: Det er heller ikke rigtigt). Jo, det er rigtigt. (Foss: Nej). Ja, saa har det ærede Medlem udtalt sig paa en saadan Maade, at der egentlig ingen Mening bliver i Udtalelserne, for jeg kan da ikke tænke mig, at det ærede Medlem er af den Opfattelse, at man skulde forhøje Maksimalprisen paa Flæsk her i Landet (Foss: Hvis De vil overlade mig at tale, og De vil høre, hvad jeg siger, skal jeg give en Forklaring). Hvis Forholdet er dette, bliver Sagen naturligvis en anden, men det skal jeg ikke indlade mig paa at udtale noget om, i hvert Fald maa jeg for min Del hævde, at en Forhøjelse af Maksimalprisen paa Flæsk, i det hele taget paa Svin, her i Landet vil være af en saa skæbnesvanger Beskaffenhed, at man paa det bestemteste maa fraraade den.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Indenrigsminister. Efter den højtærede Ministers Udtalelse udgør det Beløb, Rederne kommer til at betale efter Fragtskatteloven i Aaret 1916, ca. 16 Mill. Kr., altsaa et betydelig mindre Beløb, end Forudsætningen var, et betydelig mindre Beløb, end Rederne vilde være kommet til at yde, hvis Ministerens oprindelige Lovforslag var blevet vedtaget. Efter de Oplysninger, som foreligger for mig, maa jeg antage, at Rederne, hvis det

Lovforslag var blevet vedtaget, vilde være kommet til at udrede mellem 30 og 40 Mill. Kr., og selv efter det Forslag, som til syvende og sidst stilledes af Venstre, vilde Redernes Bidrag være blevet betydelig større end 16 Mill. Kr., og da man ved Fastsættelse af Reglerne for den frivillige Overenskomst gik ud fra, at Rederne vilde komme til at yde mere, end de vilde være kommet til, hvis noget af de foreliggende Lovforslag var blevet vedtaget, har Ordningen ikke svaret til sin Hensigt. Grunden dertil udtalte jeg mig ikke om, men jeg gjorde opmærksom paa dette Forhold, der er ganske ejendommeligt, navnlig naar man tager i Betragtning, at Rederne i 1916 utvivlsomt har tjent betydelig større Summe end i 1915 — efter hvad der er meddelt mig, har vore Dampskibsselskaber i indeværende Aar haft en endog ganske usædvanlig høj Nettoindtægt og vil være i Stand til at udbetale meget betydelige Dividender til deres Aktionærer. En Vanskelighed ved at faa dem til at yde det Beløb, der var tænkt, laa i, at man først sent kom til at lade Ordningen træde i Virksomhed, men jeg skønner ikke rettere, end at Rederne selv i nogen Maade har Skyld i, at man først saa sent kom til en virkelig Ordning, saaledes at det var muligt for Køberne af de Varer, der skulde hjemføres til en billig Fragt, at gøre Brug af den billige Fragt. Under alle Omstændigheder er det et kedeligt Faktum, at Beskatningen af de rige Rederier ikke har faaet det Omfang, som i hvert Fald Flerparten i denne Sal mente, den skulde have, jeg gør ikke paa nogen Maade den højtærede Indenrigsminister Bebrejdelser for, at Loven ikke har faaet den Rækkevidde, som Forudsætningen var, jeg ser meget vel, at Vanskelighederne navnlig for hans Vedkommende har været overordentlig store, og jeg nøjes i hvert Fald ved denne Lejlighed med at udtale Haabet om, at det maa lykkes i det kommende Aar at give Rederne et saadant Paalæg til den almindelige Husholdning, at det svarer til den særlig gunstige Stilling, Rederne har haft under Krigen.

Foss: Den højtærede Minister har henvist til en senere, mere dybtgaaende Forhandling, og jeg haaber da, at vi ved den Lejlighed skal være i Stand til at faa mere Klarhed over dette Fiskespørgsmaal. Foreløbig forekommer det mig nærmest, at Indenrigsministeren gav mig Ret i, at denne Adskillelse mellem den svenske Fisk